

[Mette Madsen]

mange voksne er en holdningsændring ønskelig. Derfor vil jeg bede de ansvarlige ministre samt radiorådsmedlemmerne om, at der bl. a. med støtte fra det kriminalpræventive råd gennemføres en oplysningskampagne i massemedierne, først og fremmest i TV, med det sigte at ændre holdningen til vold.

Vi havde for nogle år siden en udsendelsesrække om narkotikamisbrug, og det var en kras, realistisk udsendelsesrække, der for en tid virkelig forårsagede en nedgang i antallet af nye narkomaner. Vi har i den sidste tid i TV set afskrækkende billeder af ofre for vold, bl. a. hustruer, der var ilde tilredt af deres ægtemand. Sådanne klip kunne indgå i den oplysningsserie, jeg her foreslår.

En af de ting, ministeren netop ikke omtalte, var hustrumishandling og børnemishandling. Dette er naturligvis forbudt ifølge straffeloven, men jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan domspraksis er efter § 244, der jo taler om at øve vold eller på anden måde angribe en andens legeme, og § 213, der taler om vanrøgt eller nedværdigende behandling. Jeg tænker her navnlig på sager med børn som ofre. Det kunne også være interessant at høre, hvordan domstolene egentlig definerer udtrykket »nedværdigende behandling«. Måske trænges der også her til en prøvelse ved højesteret af strafudmålingen for overtrædelse af visse paragraffer.

Jeg vil i denne forbindelse ikke undlade at understrege, at der i samme afsnit i straffeloven er pålagt os alle en pligt til at anmelde sådanne lovovertrædelser, hvis man bliver vidende om eller får mistanke om, at de finder sted. Dette ansvar må hvile tungt på os alle, navnlig når det drejer sig om værgeløse børn. Men desværre er der på dette område som på andre en tendens til, at vi skyder det fra os og viger udenom, fortæller os selv, at vi ikke skal blande os. Den egentlige grund er vel i mange tilfælde den angst, vi føler for represalier, og derfor må der fra politiets og retsmyndighedernes side lægges uhyre vægt på beskyttelse af vidnet, men vi må også lære vore børn, at vi skal være modige nok til under alle omstændigheder at turde beskytte de svage.

Om patruljering sagde ministeren, at den præventive patruljering har et sådant omfang nu, at alle landets borgere på alle årets dage alle døgnets timer bliver betjent af ordenspoliti på døgnvagt.

Her vil jeg stiltødt bemærke, at der mange steder er lidt langt til denne døgnvagt, og at den tit er i den modsatte ende af distriktet, når vi har brug for den. Dette understreges da også af ministerens oplysninger om, at kriminaliteten var steget mere ude i landet end i København og hovedstadsområdet. Derfor må venstre fastholde, at der ikke nedlægges flere landpolitistillinger, og at patruljeringen øges, dels med kørende politi, dels med gående. Her tænker jeg på distriktsbetjente, der kan kigge ind i porte og baggårde og hvert øjeblik kan dukke op om hjørnet og derved være med til at hindre, at volden opstår.

Når venstre lægger så megen vægt på en øget patruljering, er det, fordi den utvivlsomt er med til at skabe den tryghed, der gør, at de ældre tør vove sig ud. Det er meget synd, at skrækken for tasketyverier og især overlast isolerer mange ældre, som kunne have en udadvent, aktiv tilværelse. Jeg har selv oplevet, at nogle ældre deltagere i et sprogkursus holdt op med at komme, da en af deres bekendte havde lidt overlast på gaden. Således vokser angsten og dermed ensomheden. Derfor var det ønskeligt, at det kontaktudvalg, som på det kriminalpræventive råds foranledning nu er oprettet i kommunerne, også havde ressourcer til oplysninger i pensionistforeninger, dels for at fortælle dem, hvordan de skal forholde sig for ikke at være alt for fristende ofre, dels for at oplyse om, at risikoen måske ikke er så stor, som de forestiller sig. Her refererer jeg til ministerens oplysning om ofrenes alder. Ministeren sagde, at ofrene stort set var yngre mennesker – hvis altså disse forholdsvis lave tal for vold mod ældre ikke skyldes, at et tasketyveri med vold som følge ikke bliver registreret som vold, men som tyveri, og derfor slet ikke er med i den statistik, som ministeren her refererer til.

Jeg er helt enig med ministeren i det, der blev sagt om samspillet imellem spiritus og vold. Jeg vil gerne takke ministeren for, at han så klart har givet udtryk for ikke alene i dag, men også i debatter forud for denne debat, at en øget indsats over for spiritusmisbruget må sættes i gang. Jeg deler det håb, at den krig, politidirektøren i København har indledt over for de værtshuse, der ikke overholder loven, breder sig ud over landet.